

har jo dog derigennem, at han er Medlem af Ministeriet, i hvis Midte det har været drøftet, hvorvidt den Straffelov, som gælder for Vestindien for Øjeblikket, burde omordnes, for sin Del vist Interesse for at faa denne Straffelov ændret, saaledes at Pryglestraffen blev afskaffet. Jeg tør ogsaa sige, at alle Officerer og Befalingsmænd i Danmark ere gennemtrængte af saadanne Følelser, at de ønske Pryglestraffen afskaffet ovre i Vestindien. Disse Følelser har den højtærede Krigsminister tilfælles med os, og disse Følelser have givet mig, der — det tør jeg sige — taler paa et stort Flertal af Officerers og Underofficerers Vegne, Anledning til at udtale vor Sympati for den Forespørgsel, som der her er fremsat. Paa den anden Side glæde vi os over, at denne Forespørgsel ikke er Skyld i, at man nu vil søge disse Forhold derovre forandrede; vi glæde os over, at have et Ministerium, der selv har taget Initiativet dertil et halvt Aar, før denne Forespørgsel finder Sted. Naar nu det ærede Medlem for Ribe Amts 3dje Valgkreds (Busk) sagde, at det var meget undtagelsesvis, at Pryglestraf, Rotting, blev anvendt herhjemme før 1881, og at det ligeledes var meget undtagelsesvis eller i alt Fald ikke saa ganske overordentlig hyppigt, at Krumslutning fandt Sted, og han saa nævnde et meget ringe Antal Tilfælde, som havde fundet Sted før den ny Straffelov traadte i Kraft, vil jeg dertil sige, at i Femaaret 1876—81 forefaldt der her i Landet 94 Tilfælde, hvor de paagældende efter Undersøgelse bleve straffede med Rottingslag, og 2,006 Tilfælde, hvor de bleve straffede med Krumslutning. Naar vi nu se paa de vanskelige Forhold i Vestindien og se paa det Antal Tilfælde, hvori Rottingslag og Krumslutning ere anvendte derovre i de sidste 10 Aar, saa se vi, at Rotting i denne Tid er bleven anvendt 14 Gange. Dette er et Bevis paa, at Pryglestraffen ikke er bleven anvendt forholdsvis mere der, end den blev anvendt herhjemme i de sidste Aar, før Straffeloven af 1881 traadte i Kraft; det viser sig altsaa, at man derovre ikke har sværmet saa overordentlig meget for Anvendelsen af denne Straf. Dette indlyser ogsaa deraf, at selve Gouvernementet derovre har bragt denne Sag frem, før den er bleven bragt frem gennem Pressen og her i Rigsdagen, i Følgelse af, at Straffeloven derovre maa omordnes. Men det er ikke saa let, som det ærede Medlem for Ribe mener, at faa denne Straffelov forandret; man kan ikke saaledes her paa staaende Fod sige: nu

ville vi have den og den Straf indført i Stedet for de nuværende. Dette fremgaar deraf, at de Folk, der komme over til Vestindien, ganske sikkert gennemsnitlig ere af et noget andet Temperament end vore Soldater herhjemme. Det er vel danske Folk, som komme derover; men det er Folk, som ikke have kunnet bane sig nogen Vej paa almindelig Maade her i Landet. En stor Del af dem er Folk, der ere stillede saaledes, at deres Familie-kreds gør alt muligt for at faa dem væk herfra. Deraf følger ogsaa, uden at jeg vil kaste alt for megen Skygge paa disse Folk, at de i Forvejen høre til en Samfundsklasse, som er vanskelig at regere, meget vanskeligere at regere end vore Soldater herhjemme, og at man derfor over for dem maaske kunde være berettiget til at have strengere Straffebestemmelser for enkelte Forseelser, end vi her have, og end det er nødvendigt at have her; det kan jeg godt forstaa. At træffe det rigtige maa være Regeringens og de Autoriteters Sag, som Regeringen har til sin Raadighed, og det maa være det vestindiske Gouvernements Sag. Men et Ønske vil jeg dog udtale, og det er, at Pryglestraffen maa blive afskaffet derovre, ligesom den nu har været afskaffet her i saa mange Aar. Og jeg tvivler ikke om, at man vil kunne finde Midler til at tugte de paagældende Folk, endogsaa dem, der lægge Haand paa deres foresatte, thi det er i de sidste Aaringer sket flere Gange for ikke at sige ofte derovre. Naar der ikke er nogen stor militær Styrke, maa noget saadant straffes eksemplarisk, for saa vidt muligt at umuliggøre, at Gentagelsen af den Slags Overfald og Afprynginger af foresatte finder Sted. Jeg kan altsaa udtale, at Officersstanden her i Landet vil være glad ved, at Pryglestraffen ogsaa bliver afskaffet derovre, og jeg er overbevist om, at Afskaffelsen af Pryglestraffen vil blive modtaget med Glæde af Officererne derovre. At Gouvernementet derovre gerne vil have denne Straf afskaffet, fremgaar deraf, at det har gjort Indstilling til Ministeriet derom. At Ministeriet for et halvt Aar siden har begyndt at røre sig i denne Sag, viser, at Sympatien for Afskaffelsen af Pryglestraffen ogsaa er til Stede hos Ministeriet, og jeg har taget Ordet for at sige, at den samme Sympati findes i fuldt Maal i Armeen hos dens Befalingsmænd fra øverst til nederst. Der er en Vanskelighed, jeg vil paapege. Herhjemme have vi en Straffelov, hvorefter der kan idømmes mørk Arrest paa indskrænket Kost. Denne